

[Johan Nielsen.]

Uden at fornærme nogen af de ærede medlemmer i det høje ting — og det tror jeg ikke jeg behøver at være bange for, for dels er der ikke mange, der er til stede, dels har jeg på fornemmelsen, at der heller ikke er mange, som læser, hvad der bliver skrevet i fortrykket — må jeg sige, at man af og til har en vag fornemmelse af, at det er sandt, som Sokrates sagde, at det er ikke de mange, men de få, som har forstand på heste.

Jeg er gammel sømand. Jeg mener, at jeg forstår, hvad det betyder for et folk af søfolk at få lov til at bygge deres egne skibe. På Færøerne har vi en vis tradition for skibsbyggeri. Man har sagt om den færøske fiskerbåd, at den skal være et kunststykke, som ikke har sin lige i verden. Min beskedenhed forbyder mig at udtale mig nærmere herom, men hvis der er nogen af de ærede medlemmer, som ikke har set en af de færøske fiskerbåde, vil det være mig en glæde og fornøjelse at invitere dem til at komme ud på en sejltur i Øresund med min egen ottemandsfarer, som jeg tog med mig herved, en direkte efterkommer af et af de gamle vikingeskibe, som ifølge de sidste videnskabelige resultater i Amerika er et af de første fra den gamle verden, der har besøgt Amerika.

Vi har igennem mange år ikke kunnet vedligeholde traditionen, men vi har genoptaget den nu med at bygge fragtskibe på Færøerne. Vi har bygget nogle fragtskibe i den sidste tid, som har vist sig at være lige så gode som dem, man bygger andre steder. Hertil kommer, at 15-25 pct. — der står nogle steder 15, andre steder 25, så tallet skal ligge et sted midt imellem — af alle de danske skibsofficerer er færinger. Man kan derfor nok forstå, at vi har en vis interesse for skibsbyggeri på Færøerne.

Formentlig ved De alle sammen, at Norge dækker en ret stor del af det internationale fragtmarked, selv om Norge er en af de mindste stater i verden. Vi drømmer ikke om at slå Norge ud, men når vi når et så stort menneskemateriale, og når vi gennem tiderne har bevist, at vi kan bygge skibe, er vi glade for, at der bliver fremsat et lovforslag i det høje ting om, at vi kan få lån til skibsbyggeri på Færøerne.

Jeg ved ikke, om det er mig tilladt at komme med en lille bitte anke. Man fortæller en historie på Færøerne — hvis det må være mig tilladt at fortælle en anekdote herfra — om en præst, som gik fra den ene bygd til den anden, og han kom i følge med en bonde. Præsten havde en madpakke med, det havde bonden ikke; da man kom til det sted imellem byggerne, hvor man plejer at sætte sig ned og spise, trak præsten sin madpakke frem, og da bonden ingen havde, tilbød præsten at dele med ham. De spiste, til de var færdige; så rejste bonden sig op og sagde: „Tak for mad, det var lidt, men godt.“

Jeg håber ikke, den højtærede handelsminister bliver fornærmet på mig, når jeg siger, at det her er lidt, men godt. Jeg ville meget gerne, at det var mere, men på mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling, og jeg vil sige tak, fordi det er fremsat.

Conrad Koføed: Skibsfarten har vel en sådan betydning for os, at det er et område, som må tilgodeses.

Det lovforslag, vi nu behandler, indebærer kun en tilføjelse til loven om, at Færøerne kommer ind under bestående lov om udlån og garanti til bygning af mindre fragtskibe. Nu har der vist sig behov herfor, og da beløbsrammen på 8 millioner kr. ikke udvides, har mit parti ikke noget imod denne tilføjelse. Det er jo ingen hemmelighed, at venstre har været tilhænger af garantiordninger fremfor lån, og da vi sidst drøftede loven, lagde vi særlig vægt på, at vi fik en garantiordning. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget oplyses det nu, at den halve million er lån og de 7½ mill. kr. er en garantiordning, og da jeg formoder, at denne fordeling fortsætter, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Fanger: Det konservative folkeparti vil anbefale lovforslaget. Det eneste, der kunne være spørgsmål om, er jo, om den praksis, der hidtil har været med at give 7½ mill. kr. som garanti og 500.000 kr. til udlån, fortsat vil være gældende.

A. C. Normann: Det må jo føles som en naturlig ting for Færøerne at udbygge sin